

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda,

Judecătorii: Catan Liliana și Guzun Ion,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Covaliov Vitali în numele condamnatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 decembrie 2021 și sentinței Judecătorei Cahul (sediul Cantemir) din 28 iunie 2021, în cauza penală în privința lui

Jandîc Veaceslav xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.12.2019 – 28.06.2021;

Instanța de recurs: 02.08.2021 – 07.12.2021;

Instanța de recurs în anulare: 05.08.2022 – 16.11.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul (sediul Cantemir) din 28 iunie 2021, Jandîc Veaceslav a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru un termen de 200 (două sute) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Jandîc Veaceslav la 09 noiembrie 2019, aproximativ ora 05:30, deținând permisul de conducere de categoria „B, C, D, E” cu nr. xxxxx, a condus automobilul de model „Dacia Sandero”, cu n/î xxxxx pe traseul din s. Tartaul, r-nul Cantemir în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, prin ce a încălcat prevederile art. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere potrivit cărora: conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, iar ulterior după ce a fost stopat de colaboratorii poliției pe

traseul nominalizat, existând temeiuri suficiente de a presupune că acesta se află în stare de ebrietate inadmisibilă, produsă de alcool, prin metoda alcoolscoptică nr. 8641 din 09 noiembrie 2019 s-a constatat că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat este de 0,69 mg/l, ceea ce conform art. 134¹² Cod penal, corespunde stării de ebrietate cu grad avansat.

Astfel, acțiunile lui Jandîc Veaceslav au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, *adică, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.*

3. Inculpatul, a contestat sentința cu recurs, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În motivarea recursului, inculpatul a menționat că prima instanță eronat a calificat acțiunile sale, iar sentința contestată nu corespunde circumstanțelor reale ale cauzei.

Referitor la declarațiile martorilor părții acuzării, inculpatul a menționat că acestea nu sunt consecvente și nu coroborează cu alte probe administrate la materialele cauzei penale, astfel că acestea nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

La fel, a indicat că reieșind din înregistrarea video anexată la materialele cauzei, deși nu a fost de acord cu procedura testării la alcoolemie, a precizat că în conformitate cu prevederile pct. 13) din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, în vigoare din 24 aprilie 2009, colaboratorul poliției este obligat să transporte la unitatea medicală cea mai apropiată, pentru examinarea medicală privind stabilirea stării de ebrietate.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 decembrie 2021, a fost respins ca nefondat recursul declarat și menținută sentința primei instanțe.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de recurs a indicat, că examinând materialele cauzei penale, verificând și apreciind probele din dosar în raport cu motivele invocate în recursul declarat, consideră că acesta urmează să fie respins ca nefondat.

Astfel, reiterând următoarele probe: *declarațiile martorului Patrașcu Vasile (f.d.161-162); declarațiile martorului Manică Evghenii (f.d.163-164); declarațiile martorului Țipordei Eugeniu (f.d.165-166); rezultatul testării la alcoolemie a inculpatului Jandîc Veaceslav (f.d.6); procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 09 noiembrie 2019 (f.d.18), instanța de recurs a conchis că prima instanță corect a constatat vinovăția inculpatului Jandîc Veaceslav, în săvârșirea infracțiunii incriminate, apreciind corect probele prezentate și respectând prevederile art. 101 Cod de procedură penală.*

În opinia instanței de recurs, prima instanță corect a constatat că în speță a fost demonstrată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

De asemenea, instanța de recurs a precizat că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, a fost pe deplin probată prin declarațiile martorului Țipordei Eugeniu.

În acest context, instanța de recurs a apreciat critic declarațiile martorului Manică Evghenii, depuse în ședința de judecată în prima instanță, potrivit cărora acesta a susținut poziția inculpatului. Mai mult, instanța de recurs a precizat că declarațiile martorului Manică Evghenii, nu coroborează cu declarațiile martorului Țipordei Eugeniu.

Totodată, potrivit declarațiilor date în prima instanță, inculpatul Jandîc Veaceslav, a confirmat faptul că a consumat băuturi alcoolice în ziua săvârșirii infracțiunii, iar în momentul când s-a apropiat colaboratorul de poliție, la volanul mijlocului de transport se afla inculpatul.

Instanța de recurs a precizat că realizarea laturii obiective a infracțiunii incriminate inculpatului, se confirmă și prin rezultatul testării la alcoolemie a acestuia, potrivit căruia concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat era de 0,69 mg/l.

Mai mult, instanța de recurs a evidențiat faptul că inculpatul Jandîc Veaceslav, nu a avut obiecții asupra procesului-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, și astfel nu a menționat că nu se afla la volanul mijlocului de transport, or, inculpatul a indicat că nu are obiecții și a semnat procesul-verbal. Astfel, instanța de recurs a apreciat ca fiind întemeiată poziția părții acuzării potrivit căreia inculpatul nu a obiectat și nu a invocat faptul că nu s-a aflat la volanul mijlocului de transport.

În acest context, instanța de recurs a constatat că cumulul de probe administrate și examinate în cadrul judecării cauzei, demonstrează cu certitudine realizarea în acțiunile inculpatului, a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

În speță, a fost pe deplin demonstrată și realizarea laturii subiective a infracțiunii incriminate inculpatului Jandîc Veaceslav.

Or, în ședința instanței de recurs, inculpatul Jandîc Veaceslav a declarat că deține permis de conducere de o perioadă aproximativ 15 ani. Cunoaște prevederile Regulamentului circulației rutiere, și prohibiția impusă de a conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Însă, deși a cunoscut cu certitudine despre această interdicție, intenționat a urcat la volanul mijlocului de transport și fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, a condus mijlocul de transport pe drumurile publice.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului Jandîc Veaceslav, reținând prevederile art. 61 alin. (1) și (2), 75 alin. (1) Cod penal, instanța de recurs a menționat că infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, face parte

din categoria infracțiunilor ușoare, iar în calitate de pedeapsă legiuitorul a prevăzut muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În opinia instanței de recurs, prima instanță corect a stabilit în privința inculpatului circumstanța atenuantă potrivit art. 76 Cod penal, și anume săvârșirea de către inculpat pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, și având în vedere gravitatea infracțiunii săvârșite în raport cu personalitatea inculpatului, consideră că prima instanță just a stabilit lui Jandîc Veaceslav pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității la limita minimă prevăzută de lege, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

De asemenea, instanța de recurs a indicat că prima instanță eronat a soluționat cerința procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în prezenta cauza penală, însă dat fiind faptul că sentința primei instanțe nu a fost contestată de către procuror, și aplicând principiul neagrării situației în propriul recurs al inculpatului, prevăzut de art. 442 Cod de procedură penală, consideră necesar de a menține soluția primei instanțe în această parte.

5. Avocatul Covaliov Vitali în numele condamnatului, declară recurs în anulare, solicitând casarea hotărârilor instanțelor de fond, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Jandîc Veaceslav să fie achitat de învinuirea înaintată în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului în anulare, partea apărării menționează că procurorul nu a prezentat instanței de judecată careva probe directe sau indirecte, pertinente și concludente, care ar demonstra că inculpatul Jandîc Veaceslav a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, iar învinuirea înaintată lui Jandîc Veaceslav se întemeiază pe presupuneri.

Consideră partea apărării că declarațiile martorilor Patrașcu Vasile și Țepordei Eugeniu, care sunt colaboratori de poliție și pesonal au participat la documentarea acestui caz, conțin contradicții.

Mai mult, în cadrul ședinței de judecată cu certitudine s-a constatat faptul încălcării de către colaboratorii de poliție a cerințelor Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009.

Prin urmare, susține că la materialele cauzei lipsesc probe pertinente și concludente care să demonstreze vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal. Or, în acțiunile lui Jandîc Veaceslav lipsește latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii incriminate.

De asemenea, partea apărării invocă că circumstanțele menționate în ordonanța de învinuire nu se regăsesc în probatoriul administrat, or, Jandîc Veaceslav nu a săvârșit nici o acțiune ilegală.

Totodată, evidențiază că procesul-verbal întocmit în privința lui Jandîc Veaceslav privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 09 noiembrie 2019, a fost întocmit contrar prevederilor art. 260 alin. (2) pct. 4), 5) și 6) Cod de procedură penală, deoarece lipsește ora începerii și terminării acțiunii, nu sunt descrise detaliat faptele constatate, precum și măsurile luate în cadrul efectuării acțiunii, lipsește mențiunea privind efectuarea în cadrul realizării acțiunii de fotografiere, filmare, etc.

La fel, partea apărării precizează că prin procesul-verbal de aplicare a măsurii preventive de înlăturare a lui Jandîc Veaceslav de la conducerea vehicolului din 09 noiembrie 2019, care reprezintă actul procedural de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț, a fost încălcat dreptul lui Jandîc Veaceslav la apărare și dreptul acestuia de a cunoaște de ce este bănuț, precum și să fie informat în prezența apărătorului, în limba pe care o înțelege, despre conținutul bănuțelii și despre încadrarea juridică a faptelor infracționale de săvârșirea cărora este suspectat.

În acest context, consideră că urmează a fi declarate nule, următoarele probe, și anume: procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii în cazul refuzului conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică din 09 noiembrie 2019 în privința lui Jandîc Veaceslav; rezultatul Drager din 09 noiembrie 2019 în privința lui Jandîc Veaceslav; procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehicolului din 09 noiembrie 2019 în privința lui Jandîc Veaceslav; ordonanța de ridicare din 28 noiembrie 2019 a CD-R; procesul-verbal de ridicare din 28 noiembrie 2019 a CD-R; procesul-verbal de examinare a obiectului din 28 noiembrie 2019 privind examinarea CD-R, cu înregistrări video din 09 noiembrie 2019; ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive din 28 noiembrie 2019 a CD-R de model „Omega” cu două înregistrări video din 09 noiembrie 2019.

Astfel, partea apărării a conchis că Jandîc Veaceslav urmează a fi achitat de învinuirea înaintată în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea

Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

În sensul art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reprezintă încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Astfel, una dintre cerințele primordiale pentru declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept comise în cadrul procedurii precedente, care să cadă sub incidența noțiunii de viciu fundamental.

Potrivit art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, în coroborare cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare declarat, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat. Soluția instanței prin care se dispune inadmisibilitatea recursului în anulare, din motiv că este vădit neîntemeiat, este precedată de verificarea temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, drept urmare constatându-se că actul recurat este conform legii, fără a prezenta vreo carență de natură să-l afecteze și să genereze desființarea acestuia.

Prezintă relevanță și specificarea că instanța de recurs în anulare la această etapă a procedurilor nu declanșează un control asupra fondului cauzei, nu dă o nouă apreciere probelor administrate și cercetate și nu verifică argumentele care nu au fost obiect de cercetare în cadrul etapelor precedente de judecare a cauzei, ci verifică dacă în hotărârile adoptate nu a fost admis vreun viciu fundamental de natură să determine casarea soluției devenite irevocabile, adoptate pe caz.

Așadar, analizând argumentele recursului în anulare declarat, prin prisma sensului atribuit de legislația procesuală penală a noțiunii de viciu fundamental, Colegiul penal consideră că titularul cererii de recurs în anulare nu a adus argumente care s-ar încadra în acest concept și care ar afecta hotărârile atacate.

Reieșind din textul recursului în anulare declarat, Colegiul penal constată că partea apărării invocă în calitate de viciu fundamental care a afectat decizia contestată, faptul că instanțele de fond neîntemeiat l-au condamnat pe Jandîc Veaceslav în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, deoarece probele administrate la materialele cauzei penale nu demonstrează vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii incriminate, acestea urmând a fi declarate nule, precum și faptul că a fost încălcat dreptul condamnatului la apărare.

Însă cu referire la aceste argumente, Colegiul penal reține că instanța de recurs, a concluzionat că prima instanță corect a constatat vinovăția condamnatului Jandîc Veaceslav în săvârșirea infracțiunii incriminate, apreciind just probele administrate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, astfel stabilind că prin acțiunile sale, Jandîc Veaceslav a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, conform indicilor – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Subsidiar, instanța de recurs a evidențiat și faptul că Jandîc Veaceslav nu a avut careva obiecții la întocmirea procesului-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, acesta nu a menționat că nu el se afla la volanul mijlocului de transport, însă a indicat că nu are careva obiecții și a semnat.

Mai mult, Colegiul penal constată că argumentele părții apărării cu privire la nulitatea probelor și încălcarea dreptului condamnatului la apărare, nici nu au fost invocate în instanța de recurs.

Reieșind din semnificația juridică atribuită noțiunii de viciu fundamental, se menționează că argumentele invocate de partea apărării pe care acesta le încadrează în conceptul de „viciu fundamental”, nu sunt incidente la caz și nu pot servi temei de admitere a recursului în anulare, or, din materialele dosarului rezultă cert motivele pentru care instanțele de judecată au optat pentru soluția adoptată.

Or, modalitatea de apreciere a probelor în modul propus de către apărare nu se încadrează în noțiunea de viciu fundamental care ar constitui temei de intervenire în procedura precedentă.

Potrivit art. 27 alin. (1), 448 Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Deci, activitatea privind aprecierea sau reaprecierea probelor și a circumstanțelor cauzei, este o competență și prerogativă legală a instanței judecătorești, și invocarea în cadrul unui recurs în anulare doar a aprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune partea apărării este una lipsită de orice suport juridic, și nu constituie în sine un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă.

Colegiul penal reține că, instanța de recurs a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect concluzionând în privința vinovăției condamnatului Jandîc Veaceslav în fapta incriminată, și just fiind încadrate acțiunile acestuia în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal menționează faptul că principiul securității raporturilor juridice, consfințit în art. 6 din Convenție, cere inter alia ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*hotărârea Roșca vs Republica Moldova nr. 6267/02, § 24, din 22 martie 2005; Mitropolia Basarabiei și Parohia Nașterea Maicii Domnului vs Republica Moldova, nr. 65637/10, din 01 octombrie 2019*), iar potrivit dispozițiilor art. 4§2 din Protocolul 7 CEDO, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată, dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Prin urmare, Colegiul penal constată, că hotărârea contestată nu este afectată de un careva viciu fundamental, fiind în conformitate cu prevederile legale și această hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă capătă putere de lucru judecat, ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

Așadar, Colegiul penal conchide că la examinarea prezentului recurs în anulare, nu s-au constatat erori de drept comise de către instanța de recurs, ce ar indica la prezența unui viciu fundamental în cauză care ar afecta hotărârea irevocabilă, iar existența unei alte păreri a părții apărării asupra circumstanțelor cauzei și probatoriului administrat la dosar, nu poate servi temei pentru reexaminarea cazului.

În atare circumstanțe, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare, din motiv că este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Covaliov Vitali în numele condamnatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Jandîc Veaceslav xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **18 ianuarie 2023**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Catan Liliana

Guzun Ion